

[Sigsgaard.]

punkter, betegner et fremskridt i forhold til den bestående tingenes tilstand, men da lovforslaget på visse hovedpunkter, især hvor det drejer sig om forholdet mellem henholdsvis private initiativer på området og kommunale initiativer, har en efter vor mening forkert holdning, vil vi til trods for velviljen i al almindelighed undlade at stemme for lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 153 stemmer; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Første næstformand (Kaj Andresen): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift. (Betalingsfrist for landbrug og fiskeri m. v.).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 120) findes i tidenden sp. 3236, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1025).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

J. O. Krag: Siden vi havde dette lovforslag til første behandling, er der ikke noget, der har ændret sig. Udvalgsbehandlingen har heller ikke ændret noget hverken i lovforslaget eller i de forudsætninger, hvorunder det fremsættes. Fra socialdemokratiets side må vi stadig karakterisere lovforslaget som dårligt. Vi mener fortsat, det befinder

sig på grænsen af, hvad det høje ting overhovedet kan forsvare at gennemføre, og vi mener, det ville være bedre, om det ikke blev vedtaget.

Det er et skråplan, at en regering vil hjælpe et erhverv med penge ved at lade det beholde de på samfundets vegne opkrævede skatter og afgiftsmidler. Vi må stadig erindre om, hvilke farlige perspektiver knæsettelsen af en sådan fremgangsmåde rummer for fremtiden. Vi ved, at regeringen, finansministeren i hvert fald, ikke under enhver forudsætning vil afvise at anvende tilsvarende fremgangsmetoder i fremtiden, og hvad betyder det ikke, hvilke uoverskuelige perspektiver rejser det ikke, når kildeskattemidlerne ruller ind — idet jeg stadig regner med, at vi får kildeskat.

Det er klart, at man vil ønske at vide, hvad de partier, der er i opposition til et lovforslag af denne art, ville sætte i stedet for, og det har vi jo tydeligt og klart peget på. Også vi mener, at man i en situation som den foreliggende bør kunne hjælpe landbruget. Vi mener, at hjælpen skal aftales gennem forhandlinger med erhvervet, med erhvervets organisationer, i dette tilfælde med både landboforeninger og husmandsforeninger, med kompensationsudvalget og eventuelt med andre dele af landbruget, at man skulle finde klare kriterier for at komme betrængte landmænd til hjælp, sådan at de landmænd, der virkelig er i vanskeligheder, kunne få en større og bedre hjælp end den, de nu opnår, og sådan at den landmand, der ikke behøvede hjælp, heller behøvede at modtage noget. Vi har tidligere antydnet, at en af de veje, vi ville pege på til finansiering af en virksomhed af denne art, kunne være udenlandske lån. En fremgangsmåde som den her skitserede ville være mere værdig for alle parter, mere værdig for landbrugserhvervet — vi føler os overbevist om, at titusinder af landmænd ville foretrække den fremgangsmåde, socialdemokratiet her har lagt frem — og selvfølgelig også værdigere for regeringen og for folketinget.